

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 63

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Ἡ συνδρομὴ ἰσηία καὶ προσληρωτέα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Παιδείαν δραχμὰς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμὰς 18 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὰν δραχμὰς 20.
Ἄγγλικαὶ καὶ ἀδοκοῦσαι καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτά ὁ στίχος.

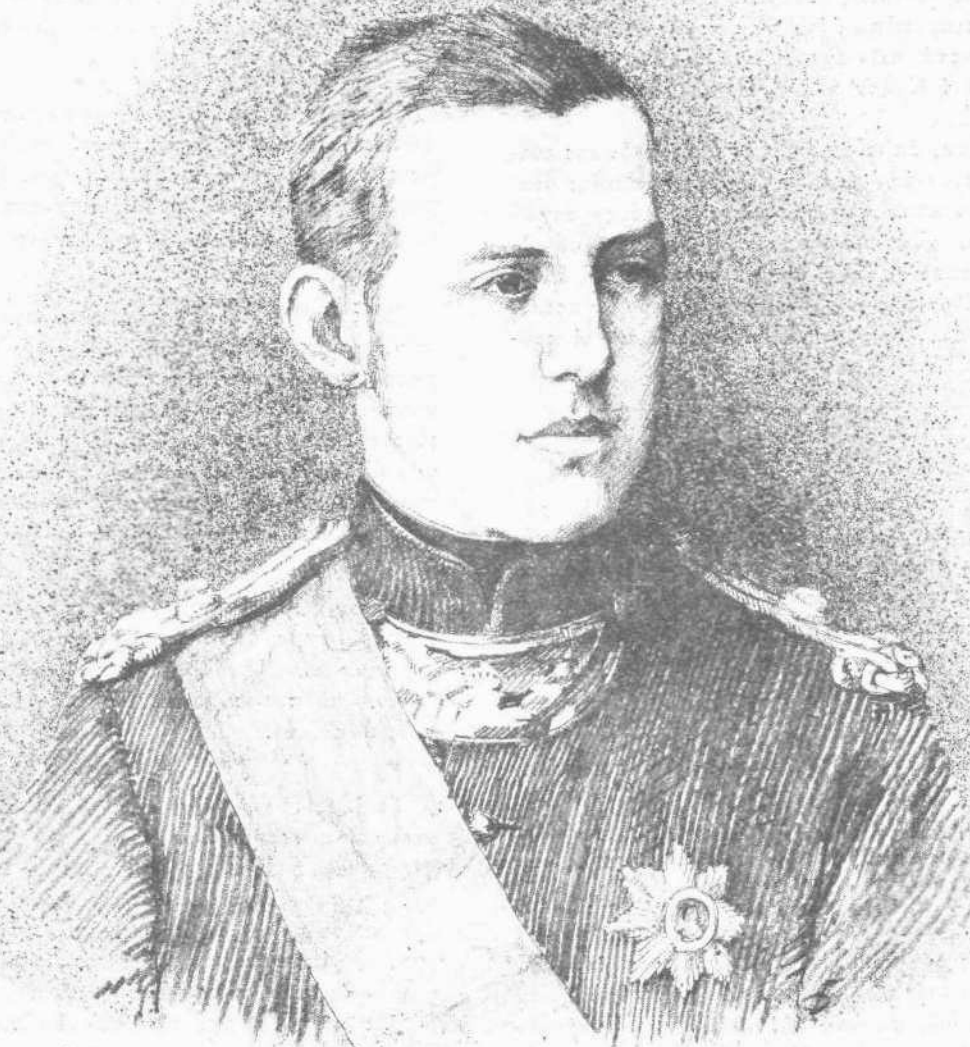
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

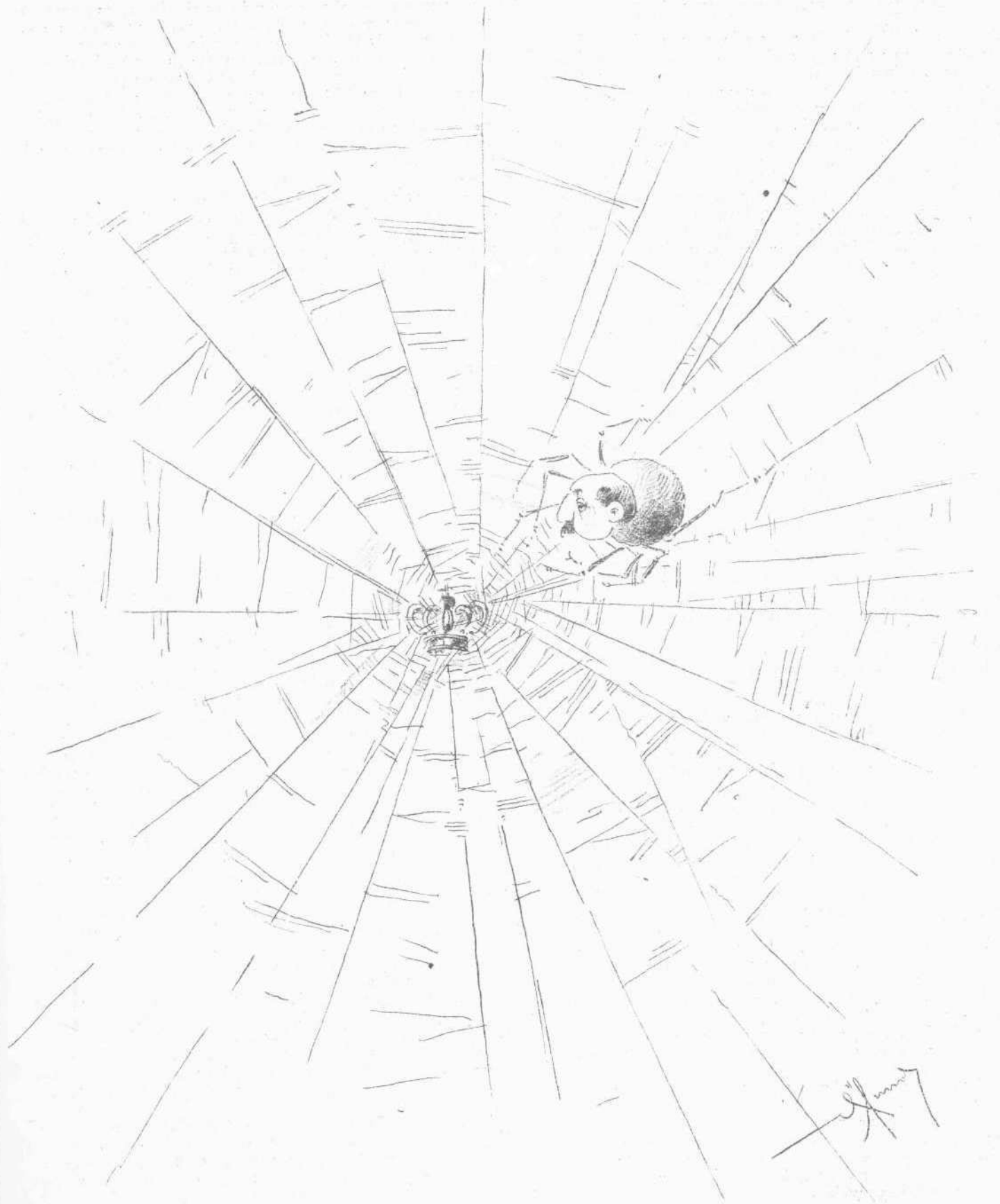

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΕΝ ΣΤΟΛΗ:

ΤΑ ΔΕΙΝΟΠΑΣΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Την ημέραν καθ' ην έλαθε τὸ προσκλήτηριον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν...

Ἡ Γαρουφαλιά ἦτο ἡ σύνηνος τοῦ κ. δημάρχου. Ἄν ἦτο νομὸς ἢ κυρία Γαρουφαλιά...

Κατὰ συμπρωτων ἐνῶ ἡ κυρία Γαρουφαλιά εἰσήρχετο ἀπὸ τὸ ἐν μέρος πλείουσα...

Ἡ Γαρουφαλιά! ἐπανελάβεν ὁ δήμαρχος, νὰ μοῦ ἐτοιμάσης τὴν φουτανιλά μου...

Ἡ σύζυγος καὶ ὁ ὑπὸ κήρυξος τὸ δημάρχου προσέβλεψαν αὐτὸν μετ' ἐκπλήξεως.

Ὁ κ. δήμαρχος ἐξήγησεν αὐτοῖς τὰ περὶ τῆς προσκλήσεως του εἰς τὰς ἐορτάς...

Καὶ εἰς ἀνώτερα, κυρίε δήμαρχε!

Ὁ δήμαρχος κατεβρόχθισε μετ' ἐκτάκτου εὐφροσύνης τὴν ἡμέραν ἐκείνην...

Πρώτην φοράν ἐμάνθανε τὸ συναράττον τὴν πρωτεύουσάν φλογερόν ζήτημα...

Ἄ! γι' αὐτὸ λοιπὸν θέλουν νὰ μᾶς κουβαλήσουν στὴν Ἀθήνα!...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Καὶ ἐνῶ ἡ κυρία Γαρουφαλιά ἔμενον ἐμβρόντητος, εἰσῆλθε καταχαριστήμενος ὁ Φώτης.

Ἐβρῆκα δὺς μουλάρια θεύρατα, ἀφεντικὸ! εἶπεν. Τὰ ἐσυμφωνήσα νὰ εἶνε...

Ὁ Φώτης καὶ ἡ κυρία Γαρουφαλιά προσέβλεψαν ἀλλήλους ἐκθαμβοί, διότι...

Πότε λοιπὸν γιὰ τὴν Ἀθήνα; ἤρώτησε τὸν περίλυπον δήμαρχον...

πρὸ πάντων μετὰ τῆς κομπάρως οἰκειότητα, ἤτις κατὰ τὰς κακὰς γλώσσας...

Ἐποῖος; ἤρώτησεν ἀπορῶν ὁ κ. Μανώλης. Ἄ! γι' αὐτὸ λοιπὸν θέλουν νὰ μᾶς...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Καὶ ἔσπευσε ν' ἀνακατέσῃ τὴν πρὸς τὴν σύζυγον δευτέραν παραγγελίαν...

Ἡ χαρὰ τοῦ ἀγαθοῦ δημάρχου διήρκεσε μέχρι τῆς ἐσπέρας. Ἀλλὰ δὲν εἶχε...

Ὁ δήμαρχος ἔπρεπε βαρύνουσι ἐπὶ μιᾷς ἔδρας καὶ μετ' ὀρθρινῶν φωνῶν...

Ἡ Γαρουφαλιά μοῦ! μὴν ἐτοιμάσης τίποτε!... κοινεύου νὰ παλαβιστώ!...

Φοβερὰν νύκτα διήλθεν ὁ ταλαίπωρος δήμαρχος καὶ φρικτὰ ὄνειρα εἶδε κατὰ...

Ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ ἀπορία τῆς ἡμέρας τὸ ἀνεπιθύμητον ἐκείνην τὴν στιγμήν...

Ἄλλ' ἐπειτα ἤρχοντο αἱ συζητήσεις περὶ τῆς ἐνηλικιώσεως ἢ μὴ, ἡ κατακραυγὴ...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Καὶ ὡς νὰ εἰσῆκουεν ἀμέσως ὁ Θεὸς τὴν ἐπιθυμίαν του, εἰσῆλθε κατ'...

Ἄ! γι' αὐτὸ λοιπὸν θέλουν νὰ μᾶς κουβαλήσουν στὴν Ἀθήνα!...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἄλλ' ὁ Φώτης αὐτὴν τὴν φοράν δὲν ἐκινήθη. Ἄφεντικὸ, εἶπεν, αὐτὸς ὁ κλητῆρας...

Ὁ Φώτης εἶχε προαίσθημα. Τὸ γράμμα τῷ ὄντι ἐκομίσθη μετ' ὀλίγον...

— Μὰ δὲν μοῦ λές πῶς εἶσαι διὰ δέσμιον! εἶπεν ἡ εὐσαρκος κυρία...

Ἄλλὰ μὴ πως ἦτο εὐκρίτων πρᾶγμα αὐτὸ τὸ ὅποιον τὸσον ἀπελῶς...

Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν ἐγαργάλιζον αὐτὸν αἱ διακελεύσεις καὶ...

Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ φύγη ἐνταυτῶ καὶ νὰ μείνη!... νὰ εὐρίσκειται εἰς...

Φαινὴν ἰδέα ἐπέπλεον ἀφῆνης εἰς τὸ πνεῦμά του... Ἐν ἀνδρείκων ἡδύνατο...

Τὴν ἐσπέραν ἐνῶ δύο γοργοὶ ἡμίνοιοι μετέφερον τὸν δήμαρχον καὶ...

Ἄλλ' ἐπειτα ἤρχοντο αἱ συζητήσεις περὶ τῆς ἐνηλικιώσεως ἢ μὴ, ἡ κατακραυγὴ...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

Ἔτοιμα εἶνε, ἔτοιμα! εἶπεν εἰσερχομένη περιχαρὴς ἡ εὐσαρκος σύζυγος...

ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τῶν ἐν τῷ προπαρελθόντι φύλλῳ τριῶν αἰνιγμάτων ἐστάλησαν ἡμῖν...

Εἷς λέγει ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ «ὁ κ. Χ. Τρικοῦπης εἰσῆλθε καὶ κατόκησεν...

Ἄλλος τὶς ἐκ Πατρῶν ἔμμετρος ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ...

Ἄλλος ἀπαντᾷ ὅτι εἶνε ἄλυτα, ἐπιτήδως δὲ τὰ ἐβάλκαμεν...

Ἄλλος ὅτι μόνος ὁ κ. Τρικοῦπης θὰ ἡδύνατο νὰ τὰ δια... λύσῃ.

Καὶ τέλος τὴν ἐπομένῃν ἔμμετρον, ἦν ὡς ἀρκούντως ἐπιτυχῶς...

ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

Ἔνα δεξιὰ καὶ ἔνα ζερβὰ καὶ μέσ' ἢ τὴν μέσην ἔνα, Τρία ἐκρεμῶνται...

Κῆταρε μέσα τρία πουλιὰ μ' ἀνθρώπινο κεφάλι, τὸν ἐστὶ, καὶ τὰ τρία...

Κ' ἐκελευδοῦσε τὸ ζερβὰ ὑπὲρ τοῦ δεξιὰ του, τὸν ἐστὶ, σὰν...

Κ' ἐκελευδοῦσε τὸ δεξιὰ ὑπὲρ τοῦ ἀριστεροῦ του, τὸν ἐστὶ, σὰν...

Τὸ τρίτο δὲν εἶχε ἄλλο τι καὶ μονολόγους κάρει, τὸν ἐστὶ...

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Φαίνεται ὅτι καὶ ὑπὸ θεατρικῆν ἐποψίαν αἱ ἐορταὶ τοῦ Διαδόχου...

Ἀββακούμ

ΠΑΝΩ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Τὸ θυμᾶσαι; ἔγραφα, Πάνο, ἔφαν καιρό: Ἔϊνε καὶ τὰ...

Ἐκλαψα πολὺ γιὰ σέ, μὰ τὰ δάκρυά μου νὰ τὰ γράψω...

Ἰωάννης Πολέμης

ΠΑΝΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

"Όλος ό τύπος έγραψε περί αύτου έν σπανία θέρηη και όμοθυμία συγκινήσεως, όλη ή κοινωνία ήσθάνθη τό κτύπημα του θανάτου του, όλοι αι 'Αθηναί τον έκλαυσαν και τον κλαίουν ακόμη. Τί να είπωμεν μετά ταύτα ήμεϊς, ών ήτο ό έν πνεύματι και αίσθήμασιν άδελφός, ήμεϊς μεθ' ών από τόσων έτών συνειργάζετο και συνηθύμει και συνηγωνίζετο, ήμεϊς ών ή ζωή διά τόσων είχε συνδεθη δεσμών προς την ιδικήν του, ήμεϊς ών την όδύνην δέν θα ήδύναντο να διερμηνεύσωσι λέξεις άλλα στεναγμοί και τό άλγος λυγμοί και όχι λόγοι ;

Δέν εκηδεύομεν μόνον τό πτώμα ενός νεκρού προχθές ήμεϊς. 'Εκηδεύομεν και έν μέρος της ύπάρξεώς μας, τό ωραιότερον ίσως, όπερ κατεβιβάζετο μετ' αύτου εις τον τάφον. 'Εκηδεύομεν εξ έτη όλόκληρα, άτινα είχομεν συζήση, σχεδόν ώραν προς ώραν, σχεδόν λεπτόν προς λεπτόν, μετ' αύτου, ύποστηρικτού έν τη πάλη, αντίλήπτορος έν τη εργασία, συντρόφου έν τη χαρά, παρηγόρου έν τη θλίψει. 'Εκηδεύομεν τόσας ήμέρας γελώτων, τόσας ήμέρας φαιδρότητας, τόσας ήμέρας νεύτητας, τόσας ήμέρας σχεδίων, τόσας ήμέρας κοινών ελπίδων και πόθων. 'Επί του χώματος ύπερ τον εκάλυψε διά παντός, επίζησαντες αύτου θα ήδυναμέθα να είπωμεν, ως ό ρωμαϊός ιστορικός, ότι επέζησαμεν έαυτών.

Πόσαι άπώλειαι έν μιξ μόνη ! Οικογενειακή άμα συμφορά υπερτάτη και κοινωνική ζημία μεγίστη και φιλολογική στέρησις αίσθητατάτη και φιλική άλγηδών άνήκεστος. Ταυτοχρόνως χάνουσιν οι οικείοί του τό χάριμα των και τό στήριγμα, ή δημοσιογραφία δοκιμώτατον έργάτην, ή κοινωνία πολυτιμώτατον μέλος, ή νέα γενεά διαπρεπέστατον άντιπρόσωπον, οι φίλοι του πλήρη άύταπαρνήσεως έταίρον.

"Αν δέν ήθέλησε ποτέ να επισύρη την προσοχήν του πολλού και χυδαίου πλήθους, αν υπερηφάνως δέν κατεδέχθη ποτέ να ταράξη τα βορβορώδη της δημοσιότητας νερά, αν δέν εκωδώνιζε τό όνομά του εις τα ότα του κοινού, δέν εξετίμα όμως αύτον βεβαίως διά τοϋτο όλιγώτερον των γνωρίμων του ό εκλεκτός κύκλος, όστις ήξευρε την ικανότητα αύτου και την αξίαν. 'Εκτός της έν τη 'Εφημερίδι και είπου άλλου εργασίας του, ποσάκις δέν ήρχετο προς ήμας, εις τον 'Ασμοδαϊον τό πρώτον, εις τό 'Αστυ νύν έπειτα, πάντοτε εύχαρις, πάντοτε συμπαθής, πάντοτε γλυκύτατος, με έν λογοπαίγνιον, με έν επίγραμμα, με μιαν εύφυολογίαν, και μάς συνέτρεχε και μάς έβοήθει και μάς άνεκούφιζεν, άείποτε όμως διστάζων περί έαυτου, άείποτε φιλών τό άνώνημον, άείποτε κρυπτόμενος, άείποτε άνευ αξιώσεων, μέχρι βαθμού ώστε να προκαλή και τα σκώμματα ήμων έτι, όλος άβρότης και μετριοφροσύνη αξιέραστος και αξιοθαύμαστος άμα παρά τόσον νέφ άνθρώπω και έν εποχή καθ' ήν άλλοι επί ενός στίχου βασιζόυσι δόξαν, επί ενός άρθριδίου αξιώσεις μεγαλοφυίας, επί ενός άσματίου άπαιτήσεις θαυμασμού ! Πόσας περιστάσεις, καθ' ως θα ήδύνατο να δείξη τί θησαυροί εκρύπτοντο έν τη κεφαλή και τη καρδιά του, δέν άφινε να διαφεύγουν ! Πόσον όλίγοι μεταξυ των διαγκωνιζόντων αύτον έν τῷ καθημέραν αύτῷ βίω άν άγομεν, θα έγνωρίζον τί ήξιζε και τί θα ήδύνατο να γείνη ό άφελής νεανίας, ό έχων όψιν και μειδιάμα κόρης !

'Αλλά διά τοϋτο άκριβώς ή φυσιογνωμία αύτου, τόσον έκτακτος διά τον τόπον και τον καιρόν έν οϊς ζῶμεν, διεγράφη αύτως έξαιρετική, και ή ύπαρξις του, ύπαρξις τιμής, ύπαρξις ένθουσιασμού, ύπαρξις εύσυνειδησίας, ύπαρξις γαλήνης, ήστραψεν αύτω καθαρά και γλυκεία, άπαραλλάκτως όπως διαγράφεται και σπινθηρίζει επί στερεώματος συννεφώδους μεμονωμένου άστέρος λευκόν και προσφιλέστατον τό άνεπισκίαστον φέγγος. Διά τοϋτο όλοι άπεβλέπομεν προς αύτον μετά τόσου αισθήματος, θαυμάζοντες και άποροϋντες συγχρόνως πώς ήτο δυνατόν ν' αναπτύσσωνται και να ύπάρχωσι και τοιαύτα ρόδα, επί τοιούτου εδάφους, μεταξυ τόσων άκανθών, μεταξυ τόσων τριβόλων. Διά τοϋτο τό άλγος επί τη φυλλοροήσει αύτου τόσον αύθόρμητον, τόσω γενικόν, τόσον όξυ εξεδηλώθη.

'Ηθέλομεν να παραθέσωμεν φδε όλίγα ψυχία εκ της πλουσίας τραπέζης του, ήθέλομεν να δώσωμεν μικράν σκιαγραφίαν του χαρακτήρος του, ήθέλομεν να παράσχωμεν ύπόδειγμα τι του πνεύματός του. 'Αλλ' ούτε ό χρόνος τό έπιτρέπει ήμιν, ούτε ή συγκίνησης μάς άφίνει.

"Εστω μόνον ή σελίς αύτη ελάχιστον, ώ ελάχιστον μνήμα της προς αύτον άπείρου στοργής μας. "Εστω μόνον ή γωνία αύτή, έφ' ής έπεχειρήθη της καλής του μορφής ή αναπαράστασις με τα γύρωθεν άνθη δι' ών ραίνομεν τό φέρετρόν του, πενιχρός βωμός εις την άνεξάλειπτον ένθύμησίν του. Και έστωσαν αι όλίγαι και άψυχοι αύται γραμμαί, αι χαρασσόμεναι βιαίως με τρέμουσαν χείρα και όμμα πλήρες δακρύων, ή άσθενεστάτη άπήχησις του σπαραγμού όστις κατατρώγει τα στήθη ήμων, όστινες τόσον ήγαπήσαμεν αύτον και τόσον παρ' αύτου ήγαπήθημεν, και εις ους δέν άπομένει ήδη άλλο παρά της περιπαθεστατής άναμνήσεώς του ή λατρείας.